

РЕШЕНИЕ

№ 712

гр. Б., 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА**

при участието на секретаря Елица Яв. Педова
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА Гражданско дело №
20211210101850 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от А. И. Г., от гр.Б., ул. „Б.М.**“, чрез
адв. М. Г. - АК - Б., със съдебен адрес: Б., ул. „Б.М.**и“ № 1 против Прокуратурата на Р
България, с която е предявен иск по чл. 357, ал. 1 вр. чл. 358, ал. 1, т. 2 вр. чл. 188, ал.1, т. 2
КТ за отмяна на наложено дисциплинарно наказание „Предупреждение за уволнение“ със
Заповед № РД - 08-1467 /10.06.2021 година на Главния прокурор на РБългария, като
необоснована и незаконосъобразна .

Ищецът е предявил срещу ответника иск по чл. 357, ал. 1 вр. чл. 358, ал. 1, т. 2 вр. чл.
188, ал.1, т. 2 КТ за отмяна на наложено дисциплинарно наказание „Предупреждение за
уволнение“ и за отмяна изцяло на Заповед № РД-08-1467/10.06.2021 година на Главния
прокурор на РБългария, като необоснована и незаконосъобразна.

Твърди се в исковата молба, че с трудов договор № РД-08- 1107/ 01.07.2020 г., ищеца
А. И. Г., е назначен на длъжност „Главен експерт - криминалист“ в отдел „Криминалистика“
в НСлС, с работно място - следствен отдел на Окръжна прокуратура - Б.. Излага се, че със
Заповед № РД - 08-1467/ 10.06.2021 г- на Главния прокурор на РБългария, на основание чл.
138, т. 4 от ЗСВ, във вр. с чл. 192 от КТ, чл. 195, ал.1, чл. 187, т.10 във вр. с чл. 126, т. 4 и т.
13 от КТ, и чл. 7.1 от длъжностната характеристика, чл. 188, т. 2 от Кодекса на труда - на
ищеца А. И. Г. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, като
заповедта му е връчена на 14.06.2021 г. Твърди се, че от формална страна, атакуваната
заповед е издадена при формално спазване на императивните изисквания на чл.193, чл.194 и
чл.195 КТ, тъй като били изискани писмени обяснения от ищеца, преди налагане на
наказанието му. Посочва се, че основанието, обосновало издаването на процесната заповед
за дисциплинарно наказание, видно от мотивите на същата, е извършването от страна на
ищеца на дисциплинарни нарушения по чл. 187, т. 10 КТ - "неизпълнение на други трудови
задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния
трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникване на трудовото
правоотношение" и неизпълнение на други трудови задължения определени при възникване

на трудовото правоотношение по смисъла на чл. 126, т. 4 и т. 13 от Кодекса на труда - да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата му, включително и от длъжностната му характеристика.

Твърди се в исковата молба, че според мотивите на заповедта наказанието на ищеца е наложено за това, че на 07.01.2021г. във връзка с необходимостта от извършването на видеотехническа експертиза по досъдебно производство № 1 / 2021 г. по описа на СО в ОП - Б., следовател М.М.а от СО на ОП - Б. е издала 6 /шест/ броя отделни постановления за извършване на видеотехнически експертизи на записи от различни охранителни камери върху оптични носители (DVD), със задача да се установи дали на кадрите се наблюдава „...светъл на цвят микробус с лети джанти и затъмнени стъкла най -вероятно марка и модел „ Ф.Т.“ за времето от 02.00 до 04.00 на 17.09.2020г..“, като изготвянето на експертизите е възложено на ищеца. Сочи се още, че след изготвянето на експертизите ищецът е дал заключение, че „ процесното МПС не е установено.Изложено е в исковата молба, че за да постанови крайния си акт от извършената дисциплинарна проверка, работодателят на ищеца сочи, че преди изготвяне на експертизите от негова страна, в кориците на ДП №1/21 г. по описа на СО на ОП - Б., е имало налична Докладна записка от Й.Д. - служител в сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при ОДМВР - Б., в която се посочва, че след преглед на видеозапис от камера, собственост на казино „Меджик бет“, намиращо се до Общинска банка „АД - С., се установява, „...че на 17.09.2021г. в 02,45 ч. от ул. “Ю.Г.“ пристига от посока ж.к.С. , микробус, сив на цвят и паркира на заден ход към прозореца, от който е проникнато в „Общинска банка „АД С., като в 03,15 часа , микробусът се оттегля с висока скорост по ул. “Ю.Г. “ в посока жк „ С....“.

В исковата молба ищецът сочи, че според работодателя му „при изготвянето на експертизата, същият е допуснал нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение, както и че изготвянето на експертиза в областта на криминалистиката е сред основните задължения предвидени за длъжността „Главен експерт -криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, които задължения служителят следва да изпълнява с изискуемото качество. Излага се, че всякакви отклонения могат да поставят в риск успешното провеждане на наказателното производство и разкриването на извършителя на престъплението, а в конкретния случай, даденото заключение не е съобразено с данните по предоставените материали за изготвянето на експертиза.“

Ищецът твърди в исковата молба, че категорично не е извършил вменените му нарушения на трудовата дисциплина, като излага следните съображения :

На първо място с нарочно постановление за назначаване на видео- техническа експертиза - /едно от шестте броя връчени му от следовател М./, му е била възложена задача, в т.-3.1 от постановлението, след запознаване със съдържанието на предоставения оптичен носител на информация DVD диск, да се обективира на хартиен носител съдържанието му - преминаващи МПС, по-конкретно светъл на цвят микробус с лети джанти и затъмнени стъкла най-вероятно марка и модел „Ф.Т.“, в периметъра бул. „С.** гр.С. и вход и изход към града. Ищецът твърди, че към шестте броя постановления, имало закачени с кламер пликове с DVD, които били обекти на експертизата, като не му били предоставени никакви други материали по делото, които имат отношение към поставения му въпрос.

В исковата молба ищецът сочи, че при обсъждане и оглед на всички шест диска,

като е използвал безплатен, обикновен софтуер, общодостъпен за всички потребители на Уиндоус, както и софтуер, наличен в самите дискове, която е единствената техническа възможност, предоставена му от работодателя за изследване, действително не е установил процесното МПС. Според ищецът - видно от цитираната Докладна записка от служителя Д., същият, изследвайки тези дискове посочва, че се визуализира движение на подобно МПС по ул. „Ю.Г.“ в гр.С. в посока ж.к. „С.“, а не по бул. „Свобода“ №18, както е поставена задачата за установяване на МПС, посочено в постановлението. Изтъкнато е, че с наличието на тази докладна записка, ищецът в качеството си на експерт се запознава едва след връчването му на заповедта, с която му е наложено дисциплинарното наказание, въпреки, че нормата на чл. 150 от НПК, му дава право и изисква, да се запознае с всички материали по ДП, които се отнасят до въпросите, поставени за изготвяне на експертизата.

Във връзка с изложеното по-горе в исковата молба ищецът сочи, че счита атакуваната заповед за „бланкетно“ мотивирана, тъй като никъде не се сочи в кое точно от действията му или бездействията му, се състои вмененото му - нарушаване на трудовите задължения и трудовата дисциплина.

Твърди се, че липсва конкретизация на извършените действия или бездействия от страна на ищеца, при преценката съставомерността на извършеното нарушение по чл. 187, т. 10, което дава основание да се направи извода, че процесната заповед е необоснована, което е още едно основание за отмяната ѝ, доколкото нормата на чл.187, т.10, изисква посочване на неизпълнение на конкретни трудови задължения, вменени на служителя.

В исковата молба се твърди, че при налагане на това тежко дисциплинарно наказание, наказващият орган е бил длъжен да приложи императивната разпоредба на чл. 189, ал. 1 КТ - „При определяне на дисциплинарно наказание се вземат предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника или служителя“, т.е при преценката на тежестта на нарушението следва да се съобрази и значимостта на неизпълнените задължения по трудовото правоотношение с оглед настъпилите или възможни неблагоприятни последици за работодателя. Изложено е становище, че в настоящия случай това категорично не е сторено.

В исковата молба ищецът излага правни доводи, че преценката по чл. 189 КТ е задължителна за наказващия орган и нейното извършване е изискване за законност на наложеното дисциплинарно наказание. Посочва, че дали същата е правилно извършена следва да се установи от съответствието между извършеното нарушение и наложеното наказание. Пзовава се , в този смисъл на посочена категорична практика на ВКС в отделни решения, както следва: решение № 227 от 29.06.2012 г. по гр.д. № 1417/2011 г. на ВКС , III г.о., решение № 167 от 14.05.2013 г. по гр.д. № 1102/2012 г. на ВКС, IV г.о., решение № 29 от 10.03.2015 г. по гр.д. № 3149/2014 г. на ВКС, III г.о., решение № 162 от 18.05.2010 г. по гр.д. № 299/2009 г. на ВКС, IV г.о.Изложено е становище, че в тях е прието, че преценката на тежестта на нарушенията следва да се основава на всички обстоятелства, имащи отношение към извършеното дисциплинарно нарушение, в това число характера на извършваната дейност и значимостта на неизпълнените задължения по трудовото правоотношение, с оглед настъпилите или възможни неблагоприятни последици за работодателя, обстоятелствата, при които е осъществено неизпълнението, както и субективното отношение на работника/служителя към конкретното неизпълнение.

В тази връзка в исковата молба ищецът сочи, че без обсъждане е останала и депозираната от него докладна записка от 23.12.2020 г., в която сигнализирал Директора на

НСлС, относно обстоятелството, че без негово и мое знание и съгласие, работното ми място /кабинет/, е преместено в неподходящо за неговата работа такова - приземен етаж в същата сграда, с малка квадратура, липса на естествена светлина и което помещение, трябвало да споделя със служител на ОСлО, отговарящ за обществени поръчки.

Не на последно място в исковата молба ищецът излага, че за наложеното му наказание не е уведомен и прекият му ръководител.

Излага становище, че в настоящия случай, категорично се констатира и несъответствие на наложеното дисциплинарно наказание с нарушението, за което се твърди, че ищецът е извършил. Още повече ищецът твърди, че за да му бъде вменено такова нарушение, следва да има данни, че го е извършил абсолютно съзнателно.

Прави доказателствени искания - да се задължи Директора на НСлС да предостави личното му кадрово досие, както и цитираните по-горе докладни записки и постановления, както и изготвената допълнителна експертиза, които са свързани и послужили за издаване на оспорваната заповед и налагането на дисциплинарно наказание.

След извършена размяна на книгата по реда на чл. 131 ГПК, в срок по делото е постъпил писмен отговор, с който се изразява становище че предявеният иск срещу Прокуратурата на Република България (ПРБ) за отмяната на Заповед № РД- 08-1467 / 10.06.2021 г. на главния прокурор, с която на съдебния служител А. И. Г., на длъжност „Главен експерт - криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ е допустим, но неоснователен поради следните съображения:

Не се оспорва обстоятелството, че - А. И. Г. е назначен на длъжност - „Главен експерт - криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в Национална Следствена Служба (НСлС), с трудов договор № РД-08-1107 / 01.07.2020 г., като на 08.07.2020 г. му е връчена длъжностна характеристика за длъжността. Посочва се, че със Заповед № РД- 08-1467/10.06.2021 г. на главния прокурор на основание чл. 138, т. 4 от ЗСВ, във вр. е чл. 192 от КТ, чл. 195, ал.1, чл. 187, т.10 във вр. е чл. 126, т. 4 и т.13 от КТ, и чл. 7.1 от длъжностната характеристика, чл. 188, т. 2 от Кодекса на труда, на А. И. Г. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, като заповедта му е връчена на 14.06.2021г.. В отговора на исковата молба е посочено, че до издаването и връчването на горепосочената на Заповед № РД-08- 1467/10.06.2021 г. за налагане на дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ се достига при следната фактическа обстановка: На 07.01.2021 г. във връзка с необходимостта от извършването на видеотехническа експертиза по досъдебно производство № 1 / 2021 г. по описа на СО в ОП -Б., следовател М.М.а от СО на ОП - Б. е издала 6 /шест/ броя отделни постановления за извършване на видеотехнически експертизи на записи от различни охранителни камери върху оптични носители (DVD), със задача да се установи дали на кадрите се наблюдава „...светъл на цвят микробус с лети джанти и затъмнени стъкла най -вероятно марка и модел „Ф.Т.“ за времето от 02.00 до 04.00 на 17.09.2020 г.. “ Експертизите са възложени на А. И. Г. - главен експерт - криминалист от отдел „Криминалистика“ в НСлС, с работно място в СО в ОП - Б..

Изтъкнато е, че след изготвянето на експертизите А. Г. е дал заключение, че „ процесното МПС не е установено “. Твърди се, че в една от експертизите сл. М. е установила технически грешки, които впоследствие били коригирани от г-н Г.. Посочва се, че резултатите от заключенията са докладвани на Жана Захова - наблюдаващ прокурор от РП-Б., ТО гр.С., като впоследствие по ДП № 1 / 2021 г. по описа на СО в ОП -Б., е получена

докладна записка, е рег. № 244p-27914 / 25.11.2020 г. от Й.Д. - служител в сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при ОДМВР - Б., в която се посочва, че след преглед на видеозапис от камера, собственост на казино „Меджик бет“, намиращо се до Общинска банка „АД - С. е установено „че на 17.09.2021 г. в 02,45 ч. от ул. “Ю.Г.“ пристига от посока жк „ С. “ микробус, сив на цвят и паркира на заден ход към прозореца, от който е проникнато в „ Общинска банка „АД — С., като в 03,15 часа, микробусът се оттегля с висока скорост по ул. “Ю.Г. “ в посока жк „ С. “, след което Д. е разпитан и като свидетел и потвърдил изложеното от него в горепосочената докладна записка.Изтъкнато е в отговора на исковата молба, че следовател М. представила на служителя А. Г. свидетелските показания на Д., заедно с докладната записка. Твърди се, че оптичния носител е прегледан повторно и е установено, че на записа „ се вижда“ процесното МПС. Излага се, че случаят е докладван на наблюдаващия прокурор и е назначена повторна експертиза на същият диск на експерти от отдел “Криминалистика“ в НСлС.В отговора на исковата молба е изложено, че следовател М. докладвала за случая на административния ръководител на ОП -Б. г-н Х. Г., с писмо Вх. №140/18.02.2021 г. , който уведомява директора на НСлС г-н Б.С. и съгласно негова резолюция е извършена проверка на материалите от г-н Д.Ц. - началник отдел „Криминалистика“ в НСлС, който е докладвал на г-н Б.С. - директор на НСлС , с доклад рег. №3864 от 30.03.2021г. Посочва се, че с доклад рег.№3968 от 31.03.2021 г. г-н С. е уведомил главния прокурор за извършването на преценка за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя А. Г. - главен експерт в отдел „Криминалистика“ в НСлС.В отговора на исковата молба е изложено становище, че с писмо Изх. № 1232 / 14.04.2021 г. на главния прокурор от А. Г. са изискани писмени обяснения на основание чл. 193, ал. 1 от КТ, като в 3- дневния срок, г-н Г. е изложил писмените си обяснения с Вх. №1232/19.04.21 г., в които се навежда твърдение, че имал информация, че повторната експертиза е потвърдила неговото заключение, според която „...при изследванията на повторната експертиза на диска не се установява микробус, светъл на цвят, който да се намира или да минава по бул. “Свобода „№18 в гр. С.“.

В отговора е посочено, че видно от изложението, служителят е наясно с установеното нарушение на трудовата дисциплина, за което са му поискани писмени обяснения. Изтъкнато е, че съобразно дадените от г- н Г. обяснения по чл.193, ал.1 от КТ и за доизясняване на фактическата обстановка, по образуваното дисциплинарно производство били изискани копия на първоначалната и повторната експертизи от наблюдаващия прокурор по ДП сл.д. № 1/2021 г. по описа на ОСлО при ОП-Б..Изложено е становище, че съгласно заключението на повторната видео - техническа експертиза изх. № 20 / 18.02.2021 г. по ДП №1/2021 г. по описа на ОСО при ОП -Б., извършена от А.П. - главен експерт в отдел “Криминалистика“ при НСлС, „При преглед и изследване на преминаващото МПС, се наблюдава автомобил, най —вероятно марка „ Ф. “, модел „ Т., заснет с камера с име „ Sandasnski l6 “ за времето от 02:45:17-32, и в интервала 03:15:07-10 на 17.09.2020 г.... “. Твърди се, че заключението по повторната експертиза се различава от заключението на първоначалната експертиза, изготвена от А. Г., според което не се установява светъл на цвят микробус, най- вероятна марка и модел „Ф.Т.“ („ процесното МПС не е установено “).

В отговора е изтъкнато, че в тази връзка категорично се установява, че при изготвянето на първоначалната експертиза служителят е допуснал нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение. Твърди се, че изготвянето на експертиза в областта на криминалистиката е сред основните задължения предвидени за длъжността

„Главен експерт - криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, които задължения служителът следва да изпълнява с изискуемото качество. Посочва се, че всякакви отклонения могат да поставят в риск успешното провеждане на наказателното производство и разкриването на извършителя на престъплението. Излага се, че в конкретния случай, даденото заключение не е съобразено с данните по предоставените материали за изготвянето на експертиза. Твърди се, че с неизпълнението на трудови задължения, произтичащи от нормативен акт и характера на работата представлява нарушение на трудовата дисциплина, за което се носи дисциплинарна отговорност.

В отговора на исковата молба е изложено становище, че в исковата молба, ищецът категорично отрича да е извършил нарушения на трудовата дисциплина, като потвърждава, че след изследване на материалите, действително не бил установил процесното МПС и твърди, че атакувана заповед била „бланкетно“ мотивирана, защото в нея не било посочено кое точно негово действие или бездействие се състояло нарушаването на трудовата дисциплина. Навежда твърдения за липса на конкретизация на извършените от него действия или бездействия, както и относно съставомерността на извършеното нарушение, поради което се навеждат и твърдения, че не е спазена нормата на чл.189, ал.1 от КТ.В отговора на исковата молба ответникът твърди, че всички изложени в исковата молба твърдения са неоснователни и неподкрепени с доказателства. Излага доводи, че Заповедта е мотивирана, съставена в съответствие с изискванията на чл. 195, ал. 1 от КТ съобразно критериите за определяне и еднократност на дисциплинарното наказание по чл. 189 от КТ и дисциплинарното наказание е наложено в срока по чл. 194, ал. 1 от КТ.Посочва се, че Заповед № РД-08-1467/10.06.2021 г. на главния прокурор е мотивирана съгласно изискванията на чл. 195, ал. 1 от КТ, като съдържа предвидените в тази разпоредба реквизити - посочени са и конкретизирани нарушителят, нарушението, времето на извършването му, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага. Твърди се, че в заповедта работодателят се е позовал на дадените от служителя писмени обяснения.

В отговора на исковата молба е изложено становище, че според съдебната практика, обосновката на работодателя за конкретните факти, поради които е издадена заповедта за уволнение, може да бъде формулирана и в друг документ, към който препраща заповедта, щом той е станал достояние на работника или служителя. Задължението на работодателя да мотивира заповедта за дисциплинарно уволнение е въведено с цел преценка на изискването за еднократност на наказанието, за съобразяване на сроковете по чл. 194 КТ и за възможността на наказания работник да се защити ефективно. Ето защо, когато изложените мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания, заповедта отговаря на чл. 195, ал. 1 от КТ (в този смисъл Решение № 642 от 12.10.2010 г. на ВКС по гр.д. № 1208/2009 г., IV г.о., ГК), в този смисъл счита за неоснователно и твърдението на ищеца, че при издаване на оспорената Заповед № РД-08- 1467/10.06.2021 г., работодателят не е извършил преценка на тежестта на дисциплинарното нарушение. С решение № 167 от 14.05.2013 г. но ВКС по гр.д. № 1102/2012 г., IV г.о., ГК и решение № 163 от 13.06.2012 г. на ВКС по гр.д. № 564/2011 г., IV г.о., ГК, постановени по реда на чл. 290 от ГПК е прието по задължителен начин, че тежестта на допуснатото нарушение се определя с оглед характера на изпълняваната работа; с оглед характера на възложените трудови функции и доколко те сочат за оказано от работодателя по-високо доверие; доколко са свързани с по-висока степен на отговорност при изпълнение на работата. Изтъкнато е в отговора на исковата молба, че следва да се съобразяват и последиците от допуснатото нарушение и доколко тези последици са повлияли или могат да повлияят върху дейността на работодателя.

В отговора на исковата молба е изтъкнато, че в конкретния случай, категорично се установява, че при изготвянето на първоначалната експертиза служителът е допуснал нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение.

Посочва се, че изготвянето на експертиза в областта на криминалистиката е сред основните задължения предвидени за длъжността „Главен експерт - криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, които задължения служителът следва да изпълнява с изискуемото качество. Изложено е становище, че всякакви отклонения могат да поставят в риск успешното провеждане на наказателното производство и разкриването на извършителя на престъплението, което само по себе си е значимо. Твърди се, че в конкретния случай, даденото заключение не е съобразено с данните по предоставените материали за изготвянето на експертиза и не е извършено с необходимото качество. Изложено е, че неизпълнението на трудови задължения, произтичащи от нормативен акт и характера на работата представлява нарушение на трудовата дисциплина, за което се носи дисциплинарна отговорност. Твърди се, че това е отчетено при преценката на тежестта на нарушението, поради което и наложеното наказание, е съобразено изцяло с критериите по чл. 189, ал. 1 от КТ.

По изложените съображения в писмения отговор, работодателят иска отхвърляне на предявения иск, като неоснователен и недоказан, както и да се осъди ищеца да заплати възнаграждение по чл.78, ал.8 от ГПК в минимален размер, съгласно Наредбата за плащането на правната помощ.

Съдът след като обсъди събраните доказателства поотделно и в съвкупност установи следното от фактическа страна :

Не е спорно между страните съществуването на ТПО между тях, което трудово правоотношение е възникнало със сключването на трудов договор № РД-08-1107 / 01.07.2020 г., и което е безсрочно, като служител заемащ при ответника длъжността - „Главен експерт - криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, с работно място - следствен отдел на Окръжна прокуратура - Б..

Не се оспорва между страните и факта , че със Заповед № РД- 08-1467/10.06.2021 г. на главния прокурор на основание чл. 138, т. 4 от ЗСВ, във вр. е чл. 192 от КТ, чл. 195, ал.1, чл. 187, т.10 във вр. е чл. 126, т. 4 и т.13 от КТ, и чл. 7.1 от длъжностната характеристика, чл. 188, т. 2 от Кодекса на труда, на ищеца А. И. Г. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, като заповедта му е връчена на 14.06.2021г.

Установява се по делото, че на 17.09.2020г. около 03.12ч. през нощта е ограбен банков клон в гр. С. собственост на „Общинска банка“ АД. По случая е образувано Дп. сл.д. № 1/2021г. , от следовател М.М. от СО на ОП – Б..По същото са назначени извършването на видео- технически експертизи на 6 бр. /дискове /със записи от охранителните камери на различни обекти разположени около сградата на банката със задачата да се установи дали на кадрите се наблюдава..“светъл на цвят микробус с лети джанти и затъмнени стъкла , най – вероятно марка и модел „Фолсфаген- Т..“ , за времето от 02.00ч. -04.00ч на 17.09.2020г. Експертизите са възложени на ищеца А. Г., в качеството му на „гл. експерт – криминалист“ , от отдел „Криминалистика „на НСлС с работно място в СО – Б..

В свое писмо с изх . № 20/2021г. по сл.д. №1/21 от 18.02.21г. до ръководителя на ОП- Б., следовател М. уточнява , че след отстраняване на няколко технически грешки допуснати от експерта Г. , последният е предал протоколите от извършените видео технически

експертизи. Във всички протоколи ищецът по делото е посочил в заключение, че в представения за изследване диск не се установява светъл на цвят микробус, съгласно поставената му задача, като тези заключения са докладвани и на наблюдаващия прокурор прокурор Захова.

По повод получена по ДП, с писмо с изх. № 244-27914/25.11.2020г. докладна записка изготвена от Й.Д. - служител в сектор „противодействие на криминалната престъпност“, при ОД на МВР Б., в която се сочи, че при преглед на видеозаписите от камера, собственост на казино „Меджик бет“, находящо се до „Общинска банка“, АД – С. е установено, че на 17.09.2021г., в 02.45ч от ул. Ю.Г.“ пристига от посока жк. „С.“ – микробус, сив на цвят и паркира на заден ход към прозореца от който е проникнато в банката, като в 03.15ч. микробусът се отправя с висока скорост по ул. Ю.Г.“, в посока жк. С. По ДП, е разпитан Й.Д. - служител в сектор „противодействие на криминалната престъпност“, и като свидетел, в показанията на който се потвърждава изложеното в докладната записка.

За изясняването на разминаването, с ищеца е проведен разговор, който първоначално категорично е заявил, че на изгледания от него диск не се вижда това МПС, и след като бил запознат със свид.показания на Д. и докладната записка и при повторно гледане на записа на диска, ищецът признал, че на записа „действително“, се вижда конкретно търсеното МПС, и че не го е направил нарочно. . . Определяйки като съществен пропуск на ищеца, следовател М., с горепосоченото писмо от 18.02.2021г. уведомява ОП – прокурор Хр. Г. за евентуално предприемане на мерки относно по – прецизната работа на Ал. Г.- експерт криминалист към НСлС – София.

В изпълнение на постановлението на 01.04.21г., ищецът прави повторна видеотех.екза на записите от камерата на казиното, съставен е протокол № 109, в заключението на който е отбелязано, че на камера с име „...“ 16, се наблюдава гореописаното МПС/л.90/, да се движи на заден ход, маневрира до сградата в 02.45 и след това в 03.15ч.

При установеното, в хода на делото се формира извода, че след повторната експертиза по ДП, ищецът е допуснал грешка /или лошо изпълнение/ на задълженията си.

С писмо с изх. №1232/2021г. на Гл.прокурор от 14.04.2021г. от ищеца са поискани обяснения по предвидения в закона ред по чл. 193 КТ, като е определен тридневен срок за даването им /л. 39/. Писмените обяснения са предадени в указания на ищеца срок /л.44/, в които ищецът свежда разминаването в заключенията на ОП Й.Д. и неговото първоначално, че се „вижда и не се вижда“ процесното МПС – до разговор по телефона, като отрича да е бил викан от М..

Два месеца след изисканите писмени обяснения от ищеца, му е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ със Заповед № РД- 08-1467/10.06.2021 г. на главния прокурор на основание чл. 138, т. 4 от ЗСВ, във вр. е чл. 192 от КТ, чл. 195, ал.1, чл. 187, т.10 във вр. е чл. 126, т. 4 и т.13 от КТ, и чл. 7.1 от длъжностната характеристика, чл. 188, т. 2 от Кодекса на труда, като не се оспорва от ищеца, че на дата 14.06.2021г., е получил издадената заповед срещу подпис.

В съдебно заседание /л.219/ воденият от ищцовата страна свидетел Иван Т., заемащ длъжността следовател в ОслО – Б. споделя, че знаел от колегите си в отдела, както и от всички се знаело, че срещу ищеца Г. имало дисциплинарно производство.Познавал ищеца Г., като общителен и с добра комуникация с колегите си.Посочва, че когато се разбрало, че срещу ищеца има образувано дисциплинарна проверка за неточно изпълнение на възложена

задача от следовател М., и че за изпълнението на експертизата са му били предоставени само постановленията с всеки един диск, *без каквито и да било други материали* , и *за които изрично следва да се предоставят на експерта съгласно императивното изискване на закона в чл. 150 от НПК* които са относими към изследването на поставените задачи , останал учуден не само той , но и всички останали колеги. Споделя , че това било прецедент за спецификата на дейността на този вид експерти .Споделя и това, че според него преместването на ищеца на приземния етаж, в малка стая с друг колега , в сектор обществени поръчки//, са го поставили реално в невъзможност да изпълнява качествено задълженията си /л.223/, като свидетелят Т. освен , че споделя своите преки и лични впечатления от работата на ищеца ,която определя като добра при съвестно и отговорно отношение на ищеца към дейността му , така и посочва, че знае и оценката на останалите други колеги, която е същата , като не е чул някой от следователите да е останал недоволен от А. , като цяло , както и че същият е с добра комуникация .Свидетелят Иван Т. изразява знание за това, че след преместването на ищеца да работи в приземен етаж , което според последният е поставяне в обективна невъзможност за качествено изпълнение на задълженията си /предвид липса на светлина , малък кабинет , в който работи и друг служител в друг сектор „обществени поръчки „ , който провежда срещи с хора / , и за която промяна ищецът е сигнализирил и написал докладна до прекия си началник.В тази част показанията на свидетеля се подкрепят и от събрани писмени доказателства.

Данните от показанията на разпитания свидетел Т. *за личността и характеристиките на изпълнение на трудовата функция на ищеца кореспондират с тези , изведени от атестационния формуляр, с поставена оценка по посочените във формуляра показатели „Много добра“, и дадените становища /л.198/ от М. и Д.Ц.в, където се сочи за „висок професионализъм“ /л. 200/ при изпълнение на служебните си задължения от страна на ищеца.*

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 357, във вр. с чл. 358, ал. 1, т. 2 и чл. 188, ал. 2 от КТ, имащ за предмет отмяна на наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, наложено на ищеца със Заповед № РД- 08-1467/10.06.2021 г. на главния прокурор на основание чл. 138, т. 4 от ЗСВ, във вр. е чл. 192 от КТ, чл. 195, ал.1, чл. 187, т.10 във вр. е чл. 126, т. 4 и т.13 от КТ на Главния прокурор на Р България. Искът е процесуално допустим, а разгледан по същество е основателен, предвид следните съображения:

На първо атакуваната заповед е издадена от легитимирано лице, работодател на ищеца, с което е спазено изискването на разпоредбата на чл. 192 от КТ.

Следва да се отбележи, че по делото не се събраха доказателства от които да се обоснове извода за спазен преклузивният срок по чл. 194 от КТ за налагане на наказанието, за който съдът следи служебно.

В случая със заповедта се вменяват извършено нарушение от ищеца, затова, **че на 07.01.2021г.** във връзка с необходимостта от извършването на видеотехническа експертиза по досъдебно производство № 1 / 2021 г. по описа на СО в ОП -Б.,след като следовател М.М.а от СО на ОП - Б. е издала 6 /шест/ броя отделни постановления за извършване на видеотехнически експертизи на записи от различни охранителни камери върху оптични носители (DVD), със задача да се установи дали на кадрите се наблюдава „...светъл на цвят микробус с лети джанти и затъмнени стъкла най -вероятно марка и модел „ Ф.Т.“ за времето от 02.00 до 04.00 на 17.09.2020г...“, като изготвянето на експертизите е възложено на ищеца,

който дал заключение, че „ процесното МПС не е установено. При повторна експертиза извършена от че съгласно заключението **на повторната видео - техническа експертиза изх. № 20 / 18.02.2021 г.** по ДП №1/2021 г. по описа на ОСО при ОП -Б., извършена от А.П. - главен експерт в отдел “Криминалистика“ при НСлС, „При преглед и изследване на преминаващото МПС, се наблюдава автомобил, най —вероятно марка „ Ф. “, модел „ Т., заснет с камера с име „ Sandasnski l6 “ за времето от 02:45:17-32, и в интервала 03:15:07-10 на 17.09.2020 г.... “.

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от КТ дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриването им. Откриване на дисциплинарното нарушение означава узнаване от субекта на дисциплинарна власт на нарушаването на трудовата дисциплина, установено в същественият му признаци – субектът на нарушението, времето и мястото на извършването му и същественият признаци на деянието от обективна и субективна страна, които да го квалифицират като нарушение. В настоящия случай моментът, в който работодателят е узнал за нарушенията е установен от представените доказателства/**повторно заключение от 01.04.2021г.**,и което нарушение на трудовата дисциплина субекта на дисциплинарна власт въвежда и вменява със заповедта, посочено и формулирано по следния начин : „при изготвянето на експертизата, ищецът е допуснал нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение, както и че изготвянето на експертиза в областта на криминалистиката е сред основните задължения предвидени за длъжността „Главен експерт -криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, които задължения служителът следва да изпълнява с изискуемото качество“.

В този смисъл при изведените данни от обсъдените писмени доказателства, се налага извод , че - двумесечният срок за налагане на наказание , е изтекъл респективно към датата на датата на връчване на заповедта за налагане на дисциплинарна санкция – 14.06.2021г.

В хипотезата, когато служител оспори законността на наложено му дисциплинарно наказание, в тежест на работодателя е да проведе доказване, че е спазил изискванията на закона в производството по налагане на дисциплинарното наказание.

В тежест на ответника е възложено да докаже, че е допуснато от служител дисциплинарно нарушение, респективно възникнало е основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност, а наложеното дисциплинарно наказание съответства на степента на извършеното нарушение. Т.е. че Заповедта е издадена в съответствие с чл. 195 ал.1 КТ, след спазване изискванията по чл. 193 ал.1 КТ, че наказанието е наложено в срока по чл. 194 КТ и че работникът е извършил дисциплинарните простъпки, за които му е наложено дисц. наказание/ решение № 544/09.06.09г. по гр.д. № 2182/05г. на ВКС, IV г.о./

Нормите на чл. 193, ал.1, чл. 194 и чл. 195, ал.1 КТ са императивни и съдът следи служебно за прилагането им поради техния характер./ така Решения № 1506/10.12.99г. на ВКС по гр.д. № 408/99г., III г.о.; 432/20.04.2000г. на ВКС по гр.д. № 1358899г., III г.о./

Установи се по делото, че обяснения от ищеца са поискани от работодателя с писмо с изх. №1232/2021г. на Гл.прокурор от 14.04.2021г. от ищеца са поискани обяснения по предвидения в закона ред по чл. 193 КТ , като е определен тридневен срок за даването им /л. 39/.Писмените обяснения са предадени в указания на ищеца срок /л.44/ т.е. преди налагането на дисциплинарното наказание /10.06.21г./, предвид на което съдът намира, че е спазена установената законова процедура по чл. 193, ал.1 КТ, тъй като релевантният срок за искане на обясненията, съгл. чл. 193, ал.1 КТ е преди налагане на наказанието, което изискване в настоящия случай е спазено.

Независимо от горното , дисциплинарно наказание не може да бъде наложено, ако е изтекъл двумесечният срок от откриване на нарушението, което откриване на нарушението

предполага узнаване от носителя на дисциплинарна власт за извършеното нарушение.

По делото за вменените на ищеца нарушения се събраха доказателства, че е станало известно на субекта на дисц. Власт с изготвянето на повторното заключение от А.П. - главен експерт в отдел "Криминалистика" при НСлС – 01.04.2021г. , поради което и само на това основание заповедта се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а искът за отмяна на наложено дисциплинарно наказание предупреждение за уволнение уважен , като основателен.

Но дори и да се приеме, че е спазен преклузивния срок по чл. 194 от КТ, то искът е основателен по следните съображения:

Съгласно чл. 195 ал.1 КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законовия текст, въз основа на който се налага. Включването на посочените реквизити в заповедта е по същество изискване за мотивирането ѝ. Мотивите са фактическите твърдения на работодателя, от които той прави извод за наличието на определено дисц. нарушение и обосновава налагането на дисц. наказание. Липсата само на един от посочените реквизити е достатъчно, за да се приеме, че заповедта за налагане на дисц. наказание е незаконосъобразна, тъй като правната норма на чл. 195 ал.1 КТ е императивна.

В настоящият случай, съдът приема, че атакуваната заповед съдържа всички изискуеми от законодателя реквизити.

По отношение на възраженията, че ищецът не е извършил нарушенията на трудовата дисциплина, които са му вменени, следва да се отбележи следното:

В тежест на работодателя е да установи, дали са извършени нарушения на трудовата дисциплина.

Настоящият състав намира, че вменените нарушения на трудовата дисциплина описани в процесната заповед, според работодателя, като допуснати - „при изготвянето на експертизата, ищецът е допуснал нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение, както и че изготвянето на експертиза в областта на криминалистиката е сред основните задължения предвидени за длъжността „Главен експерт -криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, които задължения служителът следва да изпълнява с изискуемото качество, както и че извършването от страна на ищеца на дисциплинарни нарушения по чл. 187, т. 10 КТ - "неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникване на трудовото правоотношение" и неизпълнение на други трудови задължения определени при възникване на трудовото правоотношение по смисъла на чл. 126, т. 4 и т. 13 от Кодекса на труда - да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от трудовия договор и от характера на работата му, включително и от длъжностната му характеристика.Последните без изрично да са посочени , какво се има предвид при формулировката - "неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове,

С оглед установеното от фактическа страна на акта , съдът намира, че от събраните гласни и писмени доказателства, не се установи , от страна на работодателя да е спазена предвидената в закона /НПК , чл. 150 / процедура за запознаване на експерта със всички материали относими към предмета на изследване, това от една страна .

От друга страна не е взето предвид условията при които е бил поставен ищеца да изпълнява служебните си задължения , и което изпълнение на същите според работодателя

следва да бъдат с необходимото качество. Има се предвид, именно установеното от гласните доказателства, кореспондиращо с тези от писмените доказателства, подадена докладна записка от ищеца за преместването в друг, приземен кабинет, при липса на необходимата му за качествено изпълнение и ефективност на задълженията, светлина и работна среда, доколкото се установи, че ищеца е преместен, неясно защо в кабинет с експерт по обществените поръчки, на който пряката му дейност е свързана с общуване с други лица, институции и провеждане на телефонни разговори.

Отделно от изложеното, не става ясно как органът на дисциплинарна власт, е възприел и установеното по делото от писмените доказателства / има се предвид условията и технически пособия – операционни системи с които се работи, по скоро липсата на такива, чието осигуряване не е задължение на ищеца /, като при извършване на самата експертиза от ищеца е използвана, като експерт - обикновен уиндос, операционна система, доколкото по делото от повторната техническа експертиза и даденото заключение /л. 66/ се установи, че експерта е извършвал изследването, като сметите данни от магнитните носители /дискове/ са обработени и допълнително подобрени за повишаване на качеството /видимост/ с помощта на редактор за растерни изображения Adobe Photoshop.

За тези обстоятелства имащи отношение към въпроса как и при какви условия е допуснато нарушение на изпълнение на служебните задължения от ищеца, *от ответника не се ангажираха доказателства за тяхното изследване, каквото е императивното изискване на закона към субекта на дисциплинарна власт.*

По отношение на възраженията, че от работодателя е нарушена разпоредбата на чл.189, ал.1 от КТ, съдът намира следното:

По индивидуализацията на дисциплинарното наказание: Независимо от това, че работодателят разполага с дисциплинарната власт, последната не може и не следва да се упражнява произволно, а при съблюдаване на установените в разпоредбата на чл.189 от КТ обективни критерии за определяне на вида дисциплинарно наказание. Последното предполага реализиране на принципа за съответствие на тежестта на наказанието с тежестта на нарушението /така вж. “Коментар на КТ” – стр.343, изд.1997г./. Именно нормативно установените в кумулативност критерии за индивидуализация на дисциплинарното наказание сочи на допустимостта на съдебен контрол и по отношение извършената от работодателя преценка в тази насока. Именно последното също е налице, което определя налагането на избраното по вид дисциплинарно наказание за законосъобразно. Обективно тежестта на нарушението – изразяващо се в обективната преценка на фактически извършеното /значимостта на неизпълненото задължение/ преценено, във връзка с конкретните обстоятелства, при които е извършено и във връзка с поведението на работника/респ.служителя, формата на проявеното от работника субективно отношение спрямо извършеното, както преди, така и след вмененото му трудово нарушение.

Тежестта на нарушението е основният критерий, който се формира от цялостната характеристика на деянието от обективна и субективна страна.

Сред критериите за избор на вид наказание от значение и преценка е и значимостта на неизпълненото задължение с оглед характера на самото задължение, степента на неговото неизпълнение (пълно или частично), количествената страна на неизпълненото задължение (повторяемост, системност), както и естеството и спецификата на самата трудова функция, изпълнявана от работника, респ.служителя.

В съдебната практика се възприема, че е налице тежко нарушение на трудовата дисциплина, когато е налице неизпълнение на основно и важно задължение, което е сърцевината на трудовата функция на работника. **К а т о о б а ч е значимостта на неизпълнението** може да се обуславя и от количествени характеристики, **както и когато е налице повторяемост и системност при неизпълнението или извършване на множество нарушения на трудовата дисциплина.**

Тези въпроси имащи отношение към – индивидуализацията на дисциплинарното наказание , не се установи да са изследвани и преценени от работодателя, за които факти, същият носи главна доказателствена тежест за извършена преценка от самия работодател в хода на дисциплинарната проверка.

Безспорно е , че при изпълнени на служебните си задължения ищецът следва да изпълнява същите качествено , с оглед вмененото му задължение на заемащата от него длъжност, доколкото и както е отбелязал в заповедта работодателя , че всякакви отклонения могат да поставят в риск успешното провеждане на наказателното производство и разкриването на извършителя на престъплението, а в конкретния случай, даденото заключение не е съобразено с данните по предоставените материали за изготвянето на експертиза.“ В същото време обаче , не е отчетен освен по горе изложените обстоятелства за условията на работа на ищеца , както и обстоятелството , че не са му предоставени всички материали по разследването имащи отношение към изготвяне на експертизата . Тези въпроси не са изследвани.

Не са изследвани и обстоятелствата, че до издаването на процесната заповед - ищецът не е имал нарушение на трудовата дисциплина , видно от материалите по /ЛТД/. Напротив, същият е с много добра атестация, предвид изведените данни от гласните доказателства за личността, отношението към работните задачи на ищеца, от самия ищец и характеристиките му на изпълнение на трудовата функция, които кореспондират с тези , изведени от атестационния формуляр, с поставена оценка по посочените във формуляра показатели „Много добра“, и дадените становища /л.198/ от М. и Д.Ц.в, където се сочи за „висок професионализъм“ /л. 200/ при изпълнение на служебните си задължения от страна на ищеца.

При което се формира извод , че органът на дисциплинарна власт , макар и задължен да приложи императивната разпоредба на чл. 189, ал. 1 КТ - „При определяне на дисциплинарно наказание се вземат предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника или служителя“, т.е при преценката на тежестта на нарушението следва да се съобрази и значимостта на неизпълнените задължения по трудовото правоотношение с оглед настъпилите или възможни неблагоприятни последици за работодателя, не е сторил това.

Преценката по чл. 189 КТ е задължителна за наказващия орган и нейното извършване е изискване за законност на наложеното дисциплинарно наказание, като дали същата е правилно извършена следва да се установи от съответствието между извършеното нарушение и наложеното наказание, каквото в случаят липсва, като не извършена преценка от органът на дисциплинарна власт в тази посока, както и не е налице съответствие между допуснатото нарушение от страна на ищеца и тежестта на наложено наказание.

При изложените съображения, предявеният иск е основателен. Обжалваната заповед е процесуално и материално незаконосъобразна, което е достатъчно за уважаването на предявения иск и отмяната на наложеното с нея дисциплинарно наказание.

По разноските:

С оглед изхода от спора ищцовата страна е поискала присъждане на разноски под формата на възнаграждение за адвокат, реализирал процесуално представителство на тази страна в размер на 800 лева, съобразно представен списък по чл.80 от ГПК и адвокатско пълномощно, удостоверяващо заплащането им.

С оглед изхода от спора и по аргумент на противното на чл.359 от КТ и на основание

чл.78, ал.1 от ГПК ответната страна дължи да заплати дължимата държавна такса по иско-
неоценяем – в размер на 80.00 лева./арг. чл.3 от ТДТССГПК/.

Водим от горното и на основание чл. чл.357 от КТ вр. с чл.358, ал.1, т.2 от КТ вр. с
чл.186 и сл. вр. с чл.188, т.2 от КТ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, като незаконосъобразно, наложеното на ищеца А. И. Г. , Главен експерт -
криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, с работно място - следствен отдел на
Окръжна прокуратура - Б. , със Заповед № РД - 08-1467/ 10.06.2021г.- на Главния прокурор
на РБългария, на основание чл. 138, т. 4 от ЗСВ, във вр. с чл. 192 от КТ, чл. 195, ал.1, чл. 187,
т.10 във вр. с чл. 126, т. 4 и т. 13 от КТ, и чл. 7.1 от длъжностната характеристика, чл. 188, т.
2 от Кодекса на труда - дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, за
извършено нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на трудови
задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение, в случаят -
изготвянето на експертиза в областта на криминалистиката, и което задължение служителят
следва да изпълнява с изискуемото качество, както и за дисциплинарни нарушения по чл.
187, т. 10 КТ - "неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други
нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор
или определени при възникване на трудовото правоотношение" и неизпълнение на други
трудови задължения определени при възникване на трудовото правоотношение по смисъла
на чл. 126, т. 4 и т. 13 от Кодекса на труда - да изпълнява и всички други задължения, които
произтичат от трудовия договор и от характера на работата му, включително и от
длъжностната му характеристика.

ОСЪЖДА - Прокуратурата на Република България, ДА ЗАПЛАТИ на А. И. Г. ,
Главен експерт - криминалист“ в отдел „Криминалистика“ в НСлС, с работно място -
следствен отдел на Окръжна прокуратура – Б., на основание чл.78, ал.1 от ГПК,
РАЗНОСКИ в размер на сумата общо от 800лв/осемстотин лева за заплатено
възнаграждение за адвокат.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България , ДА ЗАПЛАТИ по съответната
сметка на Районен съд – Б., сумата от 80лв. / осемдесет лева /,представляваща държавна
такса по предявения иск, както и 5 /пет/ лева за служебно издаване на изпълнителен лист за
събиране на горните суми.

На основание чл.259, ал.1 от ГПК Решението може да се обжалва в двуседмичен срок
от връчването му на страните с въззивна жалба пред Б.ския окръжен съд.

На основание чл.7, ал.2 от ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____